

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Theologiæ Moralis

Moure, Antonio Fernandes de

Coloniæ Agrippinæ

Cap. 18. De Matrimonio, quatenus est Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40934

12 QVAEST. Peccatne, qui omissis denunciationibus contra-
hit matrimonium? RESP. Peccat lethaliter. Ita Nauar. ca
19. nu. 36. Instruct. 1. p. c. 86. Nisi vigeat necessitas iustitiam
mortis pro accipienda in coniugem concubina ad fac-
faciendum famæ, aut filios legitimos relinquendum, ne-
oporteat ad nubendum viro æquali, qui aliter decessit
voluntatem mutabit, vt notat Instruct. Auctor loci
sato.

13 QVAEST. Quod tempus esse debet inter denunciationes
& matrimonium? RESP. Soli quatuor menses: nam qui
denunciationibus habitis intra quatuor primos me-
ses non contraxerunt matrimonium, nequeunt con-
trahere, nisi præmissa iterum trina denunciatione. In-
clarauit congregatio Cardinalium.

CAPVT XVII.

De matrimonio, quatenus est Sacra-
mentum, §. 1.

- 1 An matrimonium sit sacramentum.
- 2 Quis autor fuit sacramenti matrimonij.
- 3 De materia, & forma sacramenti matrimonij.
- 4 De ministro sacramenti matrimonij.
- 5 De peccato ministrantium hoc sacramentum.
- 6 Quando instituit Christus Dominus hoc sacramen-
tum.
- 7 De effectu huius sacramenti.
- 8 Qua dispositione accedere quis debet ad matrimo-
nium contrahendum.
- 9 Quæ sunt de essentia sacramenti matrimonij.
- 10 Quæ præsentia parochi sit necessaria.
- 11 Qui parochus adesse debet matrimonio.

- 12 An coadiutor parochi, sit ad hoc sacramentum pa-
rochus.
- 13 An sufficiat parochus non sacerdos.
- 14 De testibus matrimonij.
- 15 Quae praesentia testium requiritur.
- 16 An pro toto orbe obliget hoc sacri Concilij decre-
tum.
- 17 An liceat aliquando contrahere absque parochi, &
testibus.
- 18 An requiratur praesentia parochi matrimonio de-
novo celebrato propter impedimentum, quod inter-
uenit.
- 19 De loco ubi celebrandum est matrimonium.
- 20 Quae aetas requiritur ad matrimonium.
- 21 Quo pacto definitur matrimonij sacramentum.
- 22 De benedictionibus matrimonij.
- 23 De matrimonio celebrato per procuratorem, inter-
nuncium, vel epistolam.
- 24 Vtrum matrimonium inter absentes sit sacra-
mentum.
- 25 De matrimonio clandestino.

1 QVAESTIO. Estne matrimonium legis nouae sacra-
mentum? RESP. Negauit Durand. in d. 26. quest. 3. &
Gloss. cap. Quidquid 1. qu. 1. Opposita sententia af-
firmans est de fide, definita in Concil. Trid. sess. 7. can. 1. &
sess. 24. can. 1. c. Ad Abolendam de haeret.

2 QVAEST. Quis instituit sacramentum matrimonij? RESP.
Christus Dominus. Ita Conc. Trid. sess. 7. Christus enim
contractum naturalem ordinauit in sacramentum.

3 QVAEST. Quae est materia quae est forma sacramenti ma-
trimonij? RESP. De materia, & de forma huius sacramen-
ti variae fuerunt sententiae. Prima dixit esse verba, seu
signa externa contrahentium, ita tamen ut verba, seu
signa primi proferentis sint materia: verba autem, aut
signa secundi proferentis sint forma. Ita Richard. in 4. d.

26. art. 4. ad 1. Angel. *matrimon.* 1. n. 2. Veg. l. 6. c. 1. p. 2. que esse communem opinionem. Secunda sententia ipsos contrahentes esse materiam, verba autem esse seu signa externa esse formam. Ita Palud. in 4. d. 2. q. 2. nu. 23. Palat. *disp.* 1. Adrian. *de matrim.* q. 1. Per. Sor. *de matrim.* lect. 3. & 4. Couar. *de matrim.* c. 1. §. unico. n. 8. eorum est, quia in contractu matrimoniali transmutuo corpora contrahentium: sicut igitur in contractu emptionis, & venditionis materia est ipsa res empta, vendita, ita in contractu matrimoniali, Tertia sententia asserit materiam huius sacramenti esse consensuum contrahentium internos, formam vero esse verba, sententia per quæ consensus declaratur. Ita Gloss. *capit. tunc sponsals.* & Navar. c. 22. num. 20. & hanc sententiam approbat communem Canonistarum. Couar. *loco proximo citato* sequitur Tolerus *lib. 7. cap. num. 4.* Quarta sententia materiam huius sacramenti esse actus contrahentium, formam vero esse verba sacerdotis. Ego vos coniungo nomine Patris, & Filii, &c. Ita Canys *lib. 8. de iur. cap. 1.* Dico tamen. Materia, & forma sacramenti matrimonii sunt ipsi actus externi contrahentium, quibus huiusmodi consensus declaratur, ita ut actus, per quos fit traditio, & acceptatio vnus ab alio, habeant rationem materiae: actus vnus, per quos fit traditio, & acceptatio vnus ab alio, habeant rationem forme: fit enim in hoc contractu mutua corporum traditio, & acceptatio, ita D. Thom. in 4. *dist. 26. quasi. 2. art. 1. & 2.* Durand. q. 3. Sor. *qu. 2. art. 3.* Ferrar. *cont. gent. lib. 1. cap. 78.* Bellarm. *de matrim.* *lib. 1. cap. 6.* Capreolus 4. *dist. 26. qu. 1. art. 3. ad 2. cont. Durand.* Ideo cum verba, seu signa externa ad declarandos consensuum in hoc contractu non sint certa & determinata, neque ite est materia certa, & determinata. Ex positis vero sententiis, quam omnino improbabilis, cum requirat pro forma verba sacerdotis, cuius presentia tantum requiritur post Concilii Tridentini promulgationem, vbi tantum promulgatum fuit, & acceptatum sacri Concilii decretum, antea nec ipsa presentia esset ad sacramentum necessarium, nedum verba.

4. QVAEST. Quis est minister huius sacramenti? R. est sacerdos.

contrahentes. Ita Doctores in 4. d. 25. Richard. q. 2. art. 4. Durand. q. 3. Sor. §. de ministro Bonau. ar. 2. qu. 1. Arg. qu. 1. art. 1. Pal. qu. 4. num. 22. Ratio est, quia ex natura huius contractus sufficientiunt ad eius valorem ipsi soli contrahentes. Christus vero Dominus nihil addidit naturæ contractus, sed solum effecit, ut talis contractus, inter Christianos celebratus, efficax esset instrumentum gratiæ sanctificantis, & ideo novum non creavit illius ministrum: sed ipsos reliquit, qui illum celebrare consueverant, tales autem erant ipsi contrahentes.

5 QVAEST. Peccantne mortaliter contrahentes celebrando hunc contractum in culpa Iethali, ratione ipsius ministerij, ut peccant ministri aliorum sacramentorum? RESP. Minime Ita Sor in 4. dist. 1. quest. 1. art. 6. Ratio est, quia non sunt ad hoc munus peculiariter consecrati, ut ministri à Christo Domino instituti, sed ab ipsa natura contractus.

6 QVAEST. Quando instituit Christus Dominus hoc sacramentum? RESP. Opinio fuit multorum institutum fuisse Matth. 19, cum dixit: Quod Deus coniunxit, homo non separet. quali diceret. Hanc, quam Deus Pater sanxit coniunctionem viri, ac mulieris, ego quatenus orbis Redemptor nouo iure, & præcepto meo confirmo, perficioque, ut deinceps contractus matrimonialis nouam vim conferendi gratiam iustificantem habeat, sitque gratiæ signum practicum. Ita Sor. in 4. d. 26. quest. 2. art. 2. post Scot. quest. unica. conclus. 3. Pet. Sor. de matr. lect. 2. Victoria de matrimon. numer. 241. Vivald. de matrimon. alii dixerunt institutum fuisse à Christo Domino in nuptiis Canæ Galilææ. Ita Viguerius in Instit. cap. 16. §. 7. Dico tamen. Quæuis in scriptura omnia sacramenta habeant aliquod fundamentum, non tamen omnium institutio est ibi omnino sufficienter expressa, traditione Ecclesiæ seclusa. Talis est institutio sacramenti matrimonii. Nullus vero locus clarior est, quam Matth. 19 quem pro sententia prima retuli. Hæc tamen persequi non est meum, sed eorum, qui de traditionibus agunt.

7 QVAEST. Qui est effectus sacramenti matrimonij? RESP. Gratia sanctificans, ex opere operato. Ita D. Thom. 2. 2. q. 100. artic. 2. ad 6. & in Add. quest. 42. art. 3. Richard. in 4. d.

26. art. 4. quæst. 1. Bonau. art. 2. quæst. 2. Argent. quæst. 1. r.
 tic. 1. conclus. 1. est de fide decretorum à Concil. Trident.
 7. can. & sess. 14. can. 1. & Flo. Et ideo saltem erronea est
 opinio Durand. in 4. d. 26. quæst. 3. & Gloss. cap. Quæst.
 quæst. 1. positam assertionem negans. Dubitant vero Do-
 ctiores. an per hoc sacramentum conferatur prima gratia
 hoc est an detur ex opere operato gratia ei, qui accedit
 ad hoc sacramentum cum sola attritione. putata contri-
 tione? RESP. Affirmant probabiliter Pet. Sor. de mat. lib.
 2. ad 2. propositionem. Bellar. de matr. lib. 1. c. 5. cõtra ho-
 to. in 4. d. 26. q. 1. concl. 1.

8 QVAEST. Quæ dispositione accedere quis debet ad hoc sa-
 cramentum? RESP. Cum hoc sacramentum sit vinculum
 vt Theologi vocant, debet quis accedere ad illud salu-
 piendum saltem cum attritione, putata contritione. Fir-
 ratur vero Conc. Trid. sess. 2. c. 1. ipsos coniuges, vt
 quam cõtrahant, vel saltem triduo ante matrimonii
 summationem sua peccata diligenter confiteantur, & Sa-
 cram Eucharistiam accipiant. Quod salubre consilium
 est, & à Synodalibus Constitutionibus, praxique recep-
 tum. Peccat igitur mortaliter, qui accedit ad hoc sa-
 cramentum cum obice, hoc est, cum conscientia peccati
 mortalis, quia ponit obicem gratiæ. Sic Tol. l. 7. c. 9.

9 QVAEST. Quæ sunt de essentia sacramenti matrimo-
 ni? RESP. Sunt materia, forma, ministri, vt in reliquis sacra-
 mentis. Insuper præsentia parochi, aut alterius sacerdotis
 de licentia parochi, & tres, aut saltem duo testes. Ita Conc.
 Trid. sess. 24. c. 1.

10 QVAEST. Quæ præsentia parochi est necessaria? RESP.
 Ea, quæ id, quod agitur, sic videat, vt possit esse testis
 iuratus rei peractæ: appellatur autem hæc præsentia ma-
 terialis, & humana. Testis autem oculatus dicitur etiam ille
 qui ita rem actam audit, aut intelligit, vt iuramentum
 eam affirmare possit. Hanc autem præsentiam secun-
 dum se considerandam censuit Congreg. Card. non verè
 affectata parochi ignorantia nolentis videre, audire, ve-
 intelligere, quæ peraguntur: tunc enim adhuc validum
 est matrimonium.

11 QVAEST. Qui parochus adesse debet? RESP. Dico primò
 Cū diuersarum parochiarum sunt contrahentes, sufficit præ-
 sentia

sentia parochi illius Ecclesie, vbi contrahitur matrimo-
nium, siue sit mulieris, siue viri. Ita Congregatio Card.
sub Pio V. & Greg. VIII. adnotat Nau. cap. 22. num. 144. &
Viu. de matrim. nu. 244. Quod si vnus sponforum tran-
seat ad alterius locum, animo ibi permanendi firmo do-
milio, iam parochus loci est parochus vtriusque: nam
domicilium facit incolas. l. domicilium. ff. ad municipalem.
& ibid. Gloss. Dico secundum. Pro matrimonio peregrini-
orum ille est parochus, qui iuxta consuetudinem regi-
onis illis tenetur administrare sacramenta. Ita declarauit
Congregatio Card. Præcipit autem Concil. Trident.
parochis, ne vagabundos iungant matrimonio, nisi prius
diligenti inquisitione facta de impedimentis, & relata
ad Ordinarium, ab eo licentiam id faciendi obtineat.

13 QVÆST. Etsiue parochus ad hoc sacramentum Coad-
iutor proprii parochi in administrandis sacramentis? R E S P.
Maxime. Ita communiter omnes.

13 QVÆST. Sufficitne parochi presentia, qui non est sa-
cerdos? R E S P. Res est dubia propter verba Concil. Qui
aliter quam præsentate parochi, vel alio sacerdote de ipfi-
us parochi licentia, &c. Ideo quamuis pars affirmans sit
probabilis, vt testatur Nauar. lib. 4. Consilior. tit. de cland.
desponsat. cons. 10. Vega lib. 6. casu 112. & 119. & Roder. tom.
1 cap. 215. concl. 8. Pars negans est probabilior, & tutior, vt
docet Nau. & Emanuel. in eamque inclinat Cong. Car-
dinalium. Ideo parochus non sacerdos, debet dare licen-
tiam alicui sacerdoti, vt adsit huic sacramento.

14 QVÆST. Qui possunt esse testes in contractu matrimo-
nali? R E S P. Nullos excipit Concil. Trid. sicut vbi lex non
excipit, nec nos excipere debemus. Quamuis igitur se-
cundum Ius Canon. & Cæsareum multæ tradantur tes-
tium exceptiones (de quibus nostra minime interest in
presentiarum agere) ad hoc sacramentum omnes viden-
tur admittendi in testes. Ita Ang. testes num. 13. Cou. de
matr. 2 p. cap. 8. §. 12. num. 8. Viu. de matr. num. 245.

15 QVÆST. Quæ presentia testium requiritur? R E S P.
Ea, quam in parochi requisiuimus, moralis scilicet, &
humana.

16 QVÆST. Obligatne Christianos hoc sacri Concilij de-
cretum in omni orbis parte degentes? R E S P. Minime qui-
dem.

dem. Decreuit enim ipsum Concilium *capit. 1. de rite*
 vt hoc decretum suum robur fortietur post triginta
 dies à die primo publicationis suae, in vnaquaque parochia
 facta numeratos. Quapropter in regionibus, in quibus
 Concilium non est promulgatum, aut nec in pa-
 rochi, nec parochiae, potest vere contrahi matrimo-
 nium secundum dispositionem iuris antiqui, absque pa-
 rocho, & testibus, veluti apud Mauros, Turcas, Goe-
 les, & infideles. Ita aduertit Roder. *loco proximo, & Vg.*
in casib. libr. 3. casu 301. Et quoniam secundum ius an-
 quum sponsalia de futuro transibant in matrimonium
 per copulam maritali affectu habitam *cap. Veniam. 1. 1.*
Is qui fidem. de sponsalib. iuxta Doctores in 4. d. 28. D. Th.
artic. 2. Rich. art. 1. qu. 2. Durand. quast. 15. Palud. quast.
numer. 12. adhuc eodem modo in eisdem regionibus
 transibunt.

17 **QV AEST.** Estne haec praesentia parochi modo pro-
 ciliij decretum ita de essentia matrimonij, vt nec pre-
 da morte, aliter matrimonium liceat contrahere, aut
 contemptu, & scandalo? **R E S P.** Negat Caiet. in *Opus. 1. 1.*
tract. 1. quast. 2. & Sor. in 4. d. 28. quast. 1. art. 3. conc. 13.
 ideo affirmant, si in euentu aliquo parochus adesse
 quirit, aut testes, essetque coniugium remedium ut
 posse personas habiles contrahere, & consummare ma-
 trimonium. Oppositum tenet Nau. *capit. 22. nu. 70.*
 habendo verbis Concilij: *Qui aliter, quam praesenti pa-*
rocho, &c. Quod quidem asserendum arbitror.

18 **QV AEST.** Contraxerunt duo coram parochi, & te-
 stibus, postea inuentum est matrimonium nullum propter impedi-
 mentum, obrepta est super impedimento dispensatio, rogo, ut
 iterum contrahendum, requiratur parochi, & testium praesentia?
R E S P. Dico primum. Si impedimentum est occu-
 tum, & dispensatio obrepta est in foro conscientiae, &
 matrimonium irritum celebratum fuit publicè, non
 necessaria praesentia parochi, & testium, sed est satis
 usque nouus consensus inter contrahentes externe de-
 claratus. Ita Caiet. *tom. 1. Opus. tract. 13. qu. 2. Sor. in 4. d. 28.*
qu. 1. ar. 2. conc. 3. declarantq; Pius V. eaque declaratio
 frequenter vtitur sacrum poenitentiae praetorium, *tit. 1.*
Nauar. ca. 22. nu. 70. Dico secundum. Cum impedimen-

tum est publicum, & dispensatio etiam publice obtenta est, necessaria iterum est noua presentia parochi, & testium ad matrimonium celebrandum; vel damnum graue contrahentium. Ita Cordub. in *quest. qu. 51.* cum pluribus, quos refert, & *Instruct. 1. p. ca. 85.* Quia hæc videtur mens Concilij, & Pij. V.

19 QVAEST. Quo loco celebrandum est sacramentum matrimonij? R E S P. In facie Ecclesiæ. Ita Concil. Triden. *cap. 1. de reform.* Quid autem intelligatur per faciem Ecclesiæ, iudicandum est ex consuetudine regionis: nam teste Maiore in *4. d. 17 qu. 1.* intelligitur presentia multorum testium apud aliquas regiones. Alibi porta Ecclesiæ: Alibi ipsa Ecclesia, & ideo regionis mos seruandus est.

20 QVAEST. Qua ætas requiritur ad contrahendum matrimonium? R E S P. Dico primum. Secundum ius canonicum in masculo requiritur ætas quatuordecim annorū: in fœmina duodecim complera *cap. Puberes cap. Continebatur cap. Attestationes. cap. Ex litera de spons. impub. libr. 6 cum Gloss. utrobique.* Dico secundum. Eadem ætas requiritur in iure Cæsareo, quæ requiritur in Canonico. *l. quæ situm. l. in sponsalibus. ff. de sponsalib. ibidem Gloss. & cum, cum Syl. mar. qu. 1. D. Tho. Add. qu. 58. ar. 5. Nau. cap. 22. nu. 9. Sot. d. 35. qu. 1. ar. 7. Cou. de matr. 2. p. ca. 5. nu. 1. Viu. de matr. tit. de atate* Dico tertium. Si matritia suppleat ætatem, minor ætas requiritur. Ita habetur *cap. De illis. 2. cap. puberes. cap. fin. de desponsat. impub.* Dico quartum. Hæc matritia consistit in duobus, scilicet, in discretionem ad præstandum consensum, hoc est, qua intelligat quisq; quid faciat, & in potentia ad carnalem copulam. Ita *Gloss. cap. De illis. de sponsalib. Couar. de matrim. 2. p. ca. 5. num. 1. & communiter Doctores.*

21 QVAEST. Quoniam matrimonij definitio pendet ex iis, quæ supra proposui, ideo rogationem eius huc usque remouiro igitur, quo pacto definitur matrimonium, quatenus est sacramentum? R E S P. Videtur ita apte posse defini. Est contractus viri, ac fœminæ legitimus, quo mutua corporum traditur potestas, gratiæ spiritualis collatiuus. Sic Tolet. *lib. 7. ca. 1. nu. 1.*

22 QVAEST.

22 QVÆST. Quid circa benedictiones matrimonii decreuit Concil. Trident. sess. 24. capit. 21. R E S P. Hominum coniuges, vt ante benedictiones non consummarent matrimonium. Decreuit, vt hæ benedictiones a curato alio dentur, quam vel ab Ordinario, vel parcho, vel a alio sacerdote de licentia ordinarij, vel parochi. Si vero alius sacerdos sine licentia, vel ordinarij, vel parochi benedicere attentauerit, ipso iure manet in excommunicatus, donec aliter contrahentium Ordinario iudicatus fuerit.

23 QVÆST. Potestne matrimonium celebrari inter abentes per procuratorem, internuncium, vel epistolam? R E S P. Potest. Ita habetur expresse cap. vltim. de procur. in 6. decretum à Bonifacio VIII. Requiritur tamen speciale mandatum ad contrahendum cum certa, & expresse designata persona. Ita Abb. cap. in causis de elect. Deinde, requiritur, vt procurator per se, & non per alium ad sit contractui, nisi ex speciali facultate mandantis. Ita Sylu. mar. quæst. 9. Requiritur, vt matrimonium celebretur coram parcho, & testib. vbi viget decretum Concil. Trident. Denique requiritur, vt perseueret mandantis consensus, nam si mandans consensum reuocat, quamuis iudicatus procuratore, & alio contrahente, matrimonij contractus est irritus, & nullus. Ita cap. Si duo. de procur. in 6. Abb. cap. causis. de elect. Sylu. mar. s. quæst. 11. Idem dicendum de internuncio, & epistola contrahentium. Ita Glorius. Nec illud 30. qu. 5. Couar. 2. p. de mat. ca. 4. nu. 8. cum Fel. & alijs. quos referr.

24 QVÆST. Estne matrimonium celebratum inter abentes Christianos per procuratorem, internuncium, vel epistolam verum sacramentum? R E S P. Negat Adrianus de baptis. qu. 2. ad 5. Caiet. tom. 1. Opusc. tract. 12. qu. 1. Vigor in Inst. ca. 16. §. 7. Can. de sac. in gen. 1. p. ad 1. arg. Et ibi de loc. ca. 5. Pœnitentia demum. Affirmant tamen Paludanus 4. d. 7. qu. 2. nu. 17. ib. Sot. qu. 1. art. 3. §. at vero. Sylu. mar. 5. qu. 6. Pet. Sot. lect. 3. de matr. §. Requiritur. Amb. Card. de 5. in Caiet. tit. de matr. Bellar. de matr. lib. 1. cap. 7. Fundamentum eorum est, quia inter abentes datur verum matrimonium, sed omni vero matrimonio inter Christianos addidit Christus efficaciam sacramenti, vt decre-

itur in Conc. Flor. in decreto Eugenij IV. & Trident. session. 24. ergo &c. Ratio verò Caiet. & aliorum est futilis quidem: contingit, inquit, vt dormiens, recipiat gratiam & sacramentum, si dormiente mandante, procurator celebret matrimonialem contractum. Quod quidem rotundo, nec inconueniens vllum iudicatur à dictis auctoribus. Præcipit tamen Ecclesiæ vsus, & consuetudo, vt taliter in absentia contrahentes in facie Ecclesiæ accipiant benedictionem conjugalem: ostendantque se libere consensum dedisse ad tale matrimonium celebrandum.

25 QVÆST. Quod appellatur matrimonium clandestinum? RESP. Quod sit sine requisitis iuris solemnitatibus. Solemnitates autem aliæ sunt ad decentiam, aliæ ad essentiam matrimonij actinentes. Omissis autem antiqui iuris solemnitatibus, nouæ à Concilio Tridentino decretæ, sunt tres: duæ quidem pertinent ad decentiam sacramenti. Ad decentiam pertinet trina denunciatio intermissa, tum solemnitas: deinde, vt fiat matrimonium in facie Ecclesiæ. Ad essentiam pertinet, vt celebretur matrimonium coram parochio, & testibus. Enimvero ante tale decretum Concilij matrimonium celebratum inter ipsos solos contrahentes erat validum, vt omnes asserunt Doctores in 4. d. 28. lib. 6. cum Magist. & D. Thom. art. 3. ad 3. habebaturque in cap. Sufficiat 27. qu. 2. docetque ipsum Concilium cap. 1. de reform. damnando anathematis eos, qui oppositum dicere auderent. Quanquam tale matrimonium testibus carens, si negabatur ab vno contrahentium, iudicabatur ab Ecclesia pro non habito, vt decernitur capit. Aliter 30. quæst. 5. Duæ primæ solemnitates ad decentiam attinentes, iam olim præcipiebantur in antiquo iure: trina quidem denunciatio. cap. Cum inhibitio. de clandestina despons. cap. Cum in tua de sponsalibus. Vt verò fiat matrimonium in facie Ecclesiæ. cap. Aliter. cap. Nostrates. cap. Nullus. cap. Qualis. cap. Sponsus 30. quæst. 5. Cui igitur hæc prohibitio Ecclesiæ sit de re graui, peccat lethaliter, qui sine legitima causa excusante contrahit clandestine. Ita Palud. in 4. d. 28. quæst. 2. num. 26. Sor. quæst. 1. art. 2. conclus. 2. Nauar. cap. 22. num. 26. nam vt loquitur sacrum Concilium, semper Ecclesia Dei detestata est

taliam

talia matrimonia clandestina, vt aduertit Conardus
 erim. 2. p. cap. 6. num. 7. Prohibuit vero Ecclesia tam
 be hæc matrimonia clandestina ob multa animarum
 rricula inde prodeuntia: contingeat enim sapulitæ,
 Ecclesia, quæ secundum probata iudicat, compellit
 coniugem separari à vero coniuge, & habitare cum
 suo, quia secundum matrimonium nullom secundum
 probatur externe verum: & verum secundum se, pro
 externe nullum.

CAPVT XVIII.

De polygamia, libello repudiij, & rsi
 matrimony.

De polygamia. §. 1.

- 1 Quid est polygamia.
- 2 Quotuplex est polygamia.
- 3 An sit licita polygamia successiua.
- 4 An sint benedicenda secunda nuptia.
- 5 An sit licita polygamia simultanea in fœmivis.
- 6 An sit licita polygamia simultanea in viris.
- 7 An Deus permiserit bigamiam, seu polygamiam.
- 8 An inter Christianos liceat polygamia.

1 QVÆSTIO Quid est polygamia? RES. Est pluri-
 tas vxorum, seu maritorum.

2 QVÆST. Quotuplex est polygamia? RES. Du-
 plex: vna successiua, altera simultanea. Successiua est
 vna vxore mortua, alia ducitur: similiter de viro. Simul-
 tanea est, cum viuente adhuc vna vxore; alia ducitur
 similiter de viro.

3 QVÆST. Estne licita polygamia successiua, licet
 licetne mortua adhuc vna vxore, aliam ducere RES. No-
 cet Ita docet D. Paul. Rom. 7. & 1. Cor. 7. Conc. Florent.
 Trid. sessi. 24. cap. 10.

4 QVÆST.